

שבת קמה

אלמא קסבר משקה הבא לאוכל — אוכל הוא

קושי: מתיב רבינא: **טמא מת שסחט זיתים וענבים כביצה מכוונת — טהור**. הא יותר מכביצה - טמא, ואי אמרת "משקה הבא לאוכל — אוכל הוא", במאי איתכשר?
תירוץ: הוא מותיב לה והוא מפרק לה: בסוחט לתוך הקערה מחלוקת תנאים בנושא:

המחליק בענבים	תנא קמא	רבי יהודה
	לא הוכשר	הוכשר
הבנה 1 – רבי ירמיה	מר סבר משקה הבא לאוכל — אוכל הוא	לאו אוכל הוא
הבנה 2 - רב פפא דכולי עלמא משקה הבא לאוכל לאו אוכל הוא	במשקה הבא לאיבוד לאו משקה הוא	משקה הוא
עוד מקור עם אותה מחלוקת כהבנה 2 המפצע בזיתים בידיים מסואבות — הוכשר. לסופתן במלח — לא הוכשר	לידע אם הגיעו זיתיו למסוק אם לאו — לא הוכשר	רבי יהודה אומר: הוכשר
דחייה	הני תנאי לידע אם הגיעו זיתיו למסוק במשקה העומד לאיבוד פליגי והנך תנאי המחליק בענבים במשקה העומד לצחצחו קמיפלגי	

דין: אמר רבי זירא אמר רב חייא בר אשי אמר רב: סוחט אדם אשכול של ענבים לתוך הקדרה, אבל לא לתוך הקערה. ודג לצירו אפילו לתוך הקערה.
אותו דין בשם שמואל עם קושי: יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא. אמר ליה אביי לרב דימי: אתון משמיה דרב מתניתון ולא קשיא לכו, אנן משמיה דשמואל מתנינן לה, וקשיא לן: מי אמר שמואל דג לצירו אפילו לתוך הקערה? והאיתמר:

ר' יוחנן	שמואל	רב
	מותר	כבשים שסחטן לגופן
חייב חטאת	פטור, אבל אסור	כבשים שסחטן למימיהן
	מותר	שלקות שסחטן לגופן
חייב חטאת	פטור, אבל אסור	שלקות שסחטן למימיהן

תירוץ: אמר ליה: האלהים! **עני ראו וראו נר (לאו לאית' כחקי וזו)** — מפומיה דרבי ירמיה שמיע לי, ורבי ירמיה מרבי זירא, ורבי זירא מרבי חייא בר אשי, ורב חייא בר אשי מרב.

קושי על שלושת הדעות: מיתיבי: **סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת, אבל לא למוצאי שבת. וזיתים וענבים לא יסחוט, ואם סחט — חייב חטאת**. כבשים לצורך מימיהם מותר - קשיא לרב, קשיא לשמואל, קשיא לרבי יוחנן.

תירוץ:

- רב מתרץ לטעמיה: סוחטין כבשים בשבת לצורך, השבת אבל לא למוצאי שבת. במה דברים אמורים — לגופן, אבל למימיהן פטור, אבל אסור. ושלקות בין לגופן בין למימיהן — מותר. וזיתים וענבים — לא יסחוט, ואם סחטן — חייב חטאת.
- שמואל מתרץ לטעמיה: סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת, הוא הדין לשלקות. במה דברים אמורים — לגופן, אבל למימיהן — פטור, אבל אסור. וזיתים וענבים לא יסחוט, ואם סחט — חייב חטאת.
- רבי יוחנן מתרץ לטעמיה: סוחטין כבשים לצורך השבת אבל לא למוצאי שבת, אחד כבשים ואחד שלקות. במה דברים אמורים — לגופן, אבל למימיהן — לא יסחוט, ואם סחט — נעשה כמי שסחט זיתים וענבים, וחייב חטאת.

